

Perdita aspektus

Épp itt ülök égre nézve, szép szemednek árva fénye
Ígérve csak egymagamnak, szép hazáját egy tavasznak.
Lelkem csoda vallomása, szívem első látomása
Halkan teszi hős szerelme, vígan búsul őt felejtve
Őt felejtve, senki mást.

Szép volt szeme úgy megélve, hinne újra mást remélve
Téves tana érzelmesnek, egy búsán élt kedvesednek.
Gondolkodom erre vágytam, mit is hittem, mire vártam
Álom keze, szép szerelme hűen bújja őt felejtve
Őt felejtve; merre jár?

Újhold hete, szíve dobban, úgy remélve vissza toppan
Nem hitte el ő is érti, miként lehet mást remélni.
Elmélkedtem, átok élte kihasználva érte lobban
Kékes szeme báj szerelme hűen bújva azt zenéli
Azt zenéli, erre várt.